

Suhači so zmagali.

SENAT JE SPREJEL SHEPPARDOV AMENDEMENT. — 65 GLASOV JE BILO ZA, 20 PA PROTI. — NEKATERI SO PREPRIČANI, DA BO TUDI POSLANSKA ZBORNICA SPREJELA AMENDEMENT. VELIKA DEBATA V SENATU.

Washington, D. C., 1. avgusta. — Senat je sprejel danes popoldne prohibicijski amendent senatorja Shepparda. Za predlog je bilo 65 glasov, proti predlogu pa samo dvajset.

Amendment je bil torej sprejet z nadvetretinsko večino.

Amendment prepoveduje izdeljavo, prodajo in transport alkoholnih pijač v Združenih državah. Nadalje je prepovedan tudi eksport vseh takih pijač.

Nekateri senatorji so poskušali doseči, da bi bilo prepovedano samo žganje, dočim bi se smelo izdelovati pivo in lahka vina, pa so žalostno pogoreli.

Senator Sheppard, oče omenjenega amendent, je rekel, da je popolnoma prepričan, da bo njegov amendent sprejet tudi v poslanski zbornici.

Predno je bil amendent sprejet, se je vnela v senatu ostra debata.

Senator La Follette je rekel, da je nasprotnik prohibicije, da bo pa vseeno glasoval za amendent, samo da dobi ljudstvo priliko odločiti se glede tega vprašanja.

Prej ali slej mora dati kongres narodu pravico inicijative in referendum v vseh vprašanjih, tikajočih se ustave.

Zbornica naj sedaj odloči, če naj se predloži amendent državam ali ne. Tudi če se zbornica odloči za amendent, bo predložena državam.

Predno bo uveljavljen, ga morajo sprejeti tri četrtine držav.

Po želji predsednika Wilsona je zboroval danes popoldne konferenčni odbor poslanske zbornice in senata.

Določilo se je, naj se črta klavzulo, katera določa vstanovitev takozvanega "vojnega odbora".

Tozadevna predloga bo vrnjena senatu in zbornici in bo najbrže sprejeta.

Predloga prepoveduje izdeljavo alkoholnih pijač ter daje predsedniku pravico odločiti, če se sme izdelovati oziroma importirati pivo in lahka vina.

Predsednik je nadalje tudi pooblaščen konfiscirati vse alkoholne pijače, toda dvomijo, da se bo poslužil te svoje pravice.

Francosko bojišče.

London, 1. avgusta. — Na novi fronti v Belgiji so Angleži in Francozi zopet napredovali navzlic hudemu deževju. Deževalo je od včeraj popoldne; polja so bila preplavljena in vojska je stala v vodi, tako da je bilo bojevanje izključeno.

Nemci so večkrat navalili na nove angleške postojanke severovzhodno od Ypresa. Ti napadi, pri katerih so Nemci porabili silno veliko vojaštva, niso uspeli ter ni bilo mogoče pregnati Angležev iz pozicij.

Po dolgem prizadevanju se je pa Nemcem posrečilo pregnati Angleže iz St. Julien in so se utrdili v vasi Westhoek. Popoldne so Nemci zopet vprizorili močan napad ob železnici pri Ypres; zasedli so nekaj ozemlja, katerega so Angleži izpraznili. Boji se nadaljujejo.

Prvi dan ofenzive so Angleži vjeli več kot pet tisoč mož, med temi 95 častnikov. Kako velik je vojni plen, se še ni moglo dognati.

Francozi so ves dan porabili v to, da so utrdili novo pridobljeno ozemlje na levem bregu yverskega prekopa.

Popoldanko Reuterjevo poročilo pravi, da je dež poenahal in da so topovi zopet pričeli bobneti. V zadnjih poletjih je bil to največji nalič.

Pariz, 1. avgusta. — Po večdnevem artilerijskem ognju so včeraj Nemci naskočili francoske postojanke na levem bregu reke Mozele v verdunskem okrožju.

Francosko poročilo pravi, da se je Nemcem posrečilo samo na nekaterih krajih, da so se približali prvi francoski črti, kjer pa so se morali vstaviti.

Popoldansko poročilo opisuje boje pri Craonne, Hurtetise in zapadno od Cernyja, kjer so Nemci vprizorili več hudih napadov, ki so pa bili brezuspešni.

Na levem bregu Mozele Nemci proti jutru niso več obnovili napadov. Na desnem bregu pa so se vršili samo artilerijski boji.

Berlin, 1. avgusta. — Pri Chemin des Dames so Francozi v svojih številnih napadih omagali in obdržali smo vse postojanke.

Bolj proti vzhodu je nek westfalski polk porazil francoske čete. S pomočjo artilerije je ta polk zavzel mnogo zakopov pri La Boyelle. V teh bojih smo vjeli nad poldrugi tisoč vojakov.

Francozi niso do večera napadali. Ko se je pa pričelo mraditi, so večkrat navalili na naše postojanke, toda vse napade smo odbili.

Legija smrti.

Ranjena popisuje prve boje. — Vsaka ima strup pripravljen. — Marija Golubijova.

Petrograd, 1. avgusta. — Marija Golubijova, ki leži ranjena v bolnišnici, je stara 18 let, bila je učenka višje šole, je visoke postave in zastavna, lepih modrih oči in njeni plavi lasje so ostriženi. Smeje se je kazala na svoje rane. Niti ohlapna bolniška obleka ji ni mogla zakriti njenega bujnega stasa. Na veržici okoli vratu je imela majhno škatljico, v kateri je imela strup za slučaj, da bi bila vjeta. Vsaka je imela pri sebi strup.

Marija Golubijova pripoveduje svoje doživljanje s sledečimi besedami:

"Pravijo, da sem ranjena; jaz imenujem to praske, toda morda bom morala ostati od fronte več tednov, v boju pa sem bila samo dva dni. Vendar pa sem bila v zakopih in sem vjela svojega Nemca. Počutilim se je dalje in upam, da bom šla nazaj. Moram iti; moja domovina me potrebuje. Zato sem stopila v armado.

V Petrogradu sem videla vojake, ki so prosili, da jih naj ne pošljejo na fronto; jaz pa sem bila prepričana, da domovina rabi vsakega moža in ženo, ako ni izdajalec. Vstanovili so ženski polk in jaz sem takoj pristopila. Tega še nisem nikdar obžalovala. Nikdar se nisem bala in prošim samo za dovoljenje, da bi smela nositi puško in iti zopet proti sovražniku. Izpolniti moram mesto vojaka, ki se noči bojevati.

To ni preveč za žensko, ako gre v boj. Bila sem vedno močna. Četudi sem ženska, sem se vendar čutila, da sem se mogla utruditi. Ko sem bila na bojišču, sem pozabila, ali sem žena, ali mož; bila sem pač vojak.

Med bojem nisem bila nadlegovana zaradi spola. Pravi vojaki so ravnali z menoj kot s tovarišem. Izdajali pa so vplili.

Štirinajst dni potem, ko smo prišli na fronto, smo šle v boj. Nemci so pošiljali na nas hud artilerijski ogenj. Nismo poznale nevarnosti ter smo hitele proti sovražniku, ki se je nahajal v gozdu. Strojne puške so regljale in krogle so žvignale nad našimi glavami. Prišlo je povelje, da moramo leči. Opazila sem, da smo bile na fronti samo ženske. Moški so bili bolj zadržani.

Prišla sem streljati. Vprla sem puško tako zelo v ramo, da je še sedaj črna. Počutila sem se srečno, ko je nam bilo zapovedano, da moramo napasti strojne puške v gozdu. Plačale smo drago, toda smo zdržale. Proti večeru so naše opazovalke razkrile strojne puške in smo jo obstrlejevale.

Po prvem napadu sem bila deljena strojni puški ter morala sem nositi municijo k prednji postojanki, ki je pod ognjem nemške strojne puške. Prodrala smo dalje in smo bile vedno v nevarnosti, da nas Nemci vjamejo. Ko sem šla preko zavzetega ozemlja, sem videla v jarku ležati ranjenega nemškega častnika. Šla sem, s puško v desnici in municijo za strojno puško v levici, da mu pomagam. Ko me je zagledal, se je dvignil na kolena in je potegnil svoj samokres. Predno pa je mogel vstreliti, sem vrgla proti njemu municijo, ki ga je ubila.

Kako se počutim, kadar vzamem človeško življenje? Občutka nimam nobenega, kot to, da sem domovino obvarovala enega sovražnika. Tu ni sentimentalnosti. Oni poskušajo umrtiti nas, me pa poskušamo umrtiti nje — to je vse.

Vsaka ruska in ameriška deklica bi imela isti občutek.

Ne mislim, da sem storila kaj posebnega. Vsaka dobro razvita deklica more to storiti.

Med nami ni izdajalec. Pričakovale smo, da bomo ubite, in pripravljene smo bile, da umremo. Imela sem srečo, da sem se sedaj odšla življenje. Toda pripravljena sem, da umrem prihodnji

Glas iz Avstralije.

W. A. HOLMAN, MINISTRSKI PREDSEDNIK IZ NEW SOUTH WALES, JE V NEKEM GLANKU POJASNIL ČUSTVOVANJE AVSTRALIJE NAPRAM VOJNI. PO MNENJU AVSTRALCOV JE TA VOJNA ZATO, DA SE KONČA VOJNO. DEMOKRACIJA NASPROTUJE MILITARIZMU.

W. A. Holman, min. predsednik je tudi napotilo veliko ameriško iz New South Wales se je osebno seznanil z nevarnostmi vojne. Ob priliki nekega obiska na angleški fronti v Franciji je le na čudežen način ušel smrti. Ravno je zapustil svoj avtomobil, ko se je razpočila na cesti v neposredni bližini neke granate. General Holmes, poveljnik avstralskih čet, je bil ubit in Holman sam je bil težko ranjen.

Če so socialni, industrijski in politični reformatorji v Avstraliji za trenutek prenehali z razširjenjem idealov demokracije, — piše Holman, — niso storili tega, ker so se naveličali ali ker mislijo, da je doseglo končni cilj. Storili so to, ker spoznavajo, da je sedaj odvisna že sama eksistenca demokracije od neomejene zmage zavezniške stvari.

Oni so kot graditelji, ki so nena doma zapustili svoje delo, da branijo poslopje samo pred nenavadnim, in že dolgo zosnovanim napadom. Dokler se tega napada ne odvrne ter uniči sovražnika, se ne sme misliti na navadne industrijske reforme. Militarizem, junke-tizem, kajzerizem in drugi taki "izmi" so stvari, s katerimi noče imeti demokracija nobenega opravka. Vse to je smrtno ogroženje demokracije in dokler se vsega tega ne spravi s sveta, ne morejo napredovati institucije svobode. Gada nemške militaristične ovtorgiraje se ne sme le omamiti, temveč ubiti.

Demokracija nasprotuje militarizmu, ker je slednji sovražen neomejenemu razvoju samovladanih občin. Vsled tega najdemo, da najbolj proste demokracije na svetu ne verujejo v oboroževanje, da pa se kljub temu postavijo v bojno črto. Njih vojna je vojna proti vojni sami. Prostost, ki ni nič manj kot prvotni nagon ohranitve samega sebe, pa pozivlja k orožju in tega poziva ni mogoče omalovaževati. Zelo se lahko obžaluje vojno in njene strašne posledice, vendar pa se mora demokracija držati načela: — Boljše je boriti se za dobro kot pa tičati pri slabem.

To je tudi vzrok, zakaj je danes Avstralija zaeno s Canado in Južno Afriko narod v orožju. Raditega se tudi nje sinovi bore v Franciji in Flandriji skupno s svojimi sorodniki iz materske dežele, ki je zibetka in dom demokracije. To

Nisem opazila, kdaj sem bila ranjena. Strelji so eksplodirali na okrog. Eden me je zadel. Prihodnjice me bo eden pošteno prijel. Ko je končala, si je posadila na glavo vojaško čepico in je salutirala. Pri tem je zardela in skrilala svoj obraz v blazine.

Pred Gorico.

Vojni poročevalci Kirchlechner piše: Dva kilometra pred našo postojanko leži Gorica. Na sovražni strani se nič ne gane. Naši ljudje počivajo, le straže nepremično stoje ob linah in pazijo na ono stran. Gorico pokriva rujav dim, iz katerega moli razstreljeni grad, okrašeni cerkveniki zvonikov — cel je ostal le zvonik semeniške cerkve — in razvaline mnogih drugih stavb. V ozadju se mračno dviga podgorjski žrtvenik. Naše baterije rjovejo in obisipajo sovražnika z navskrižnim ognjem. Italijanska artilerija nič ne zaostaja za našo in obstreljuje goro Sv. Marka, ki je že čisto gola. Dalje na levo onstran Soče se dviga sredi iz ravnine dvoglav Fortin, ki istokot bljuje ogenj iz gorakih topov. Preko Soče se pno množestvilni vojni mostovi, ki jih naši topovi redno razbijajo, tako da imajo Italijani vedno delo s temi kanje tako važnimi obči. Tačas vodi čez Sočo 15 mostov. Naš voditelj nam je dodobra razkazal svoje postojanko. Videli smo

do varnostnih oddelkov, opazovalne in obrambne naprave, skladišče ročnega orožja, kjer nas je najbolj zanimal bojni kij — strašno orožje, ki že z lahkim udarcem podere sovražnika. Tam pred fronto je ležal še en mrtev Italijan — zadnja priča in žrtev nedavnih sovražnih navalov. Pokonati ga ni bilo mogoče, ker Italijani takoj streljajo. Naši padli innaki že vsi mirno počivajo v lepo okrašenih grobovih.

Včerajšnja vročina.

Včerajšnji dan je bil najbolj vroč, kar je znano vremenskemu uradu skozi ves čas obstanka. V New Yorku je vsled vročine umrlo 135 oseb, več sto pa so jih prepepeljali v bolnišnice, in mnogi nimajo upanja, da bi okrevali. Iz Washingtona poročajo, da je v okrajih, kjer prevladuje ta vročina, umrlo do 300 oseb, nad 900 pa jih je omagalo vsled vročine.

Ob 8. i. r. zjutraj je kazalo: topla mer 89 stopinj, kakoršne vročine v jutranjih urah še ni bilo nikdar. Popoldne je prišla nevihta, ki je shladila zrak in oddahnili smo se. Mnogo tovarn in celo nekatere večje trgovine so zaprle vrata za čas, ko bo trajala vročina.

V Philadelphiji je umrlo 68 oseb, v Pittsburghu 24, v Detroitu 20, Clevelandu 16 in v St. Louisu 11.

Vroči val se je obrnil proti Čezmorski morju, potne svetinadi.

Glasovi o miru.

Washington, D. C., 1. avgusta. — Iz nekega poročila, ki je dospelo iz Evrope, je jasno, da so se začeli zavez-niki nekako pogajati s centralnimi silami, in da bodo imela ta pogajanja najbrže uspeh.

Nadalje je tudi jasno, da se hočejo zavezniki najprej pogoditi z Avstrijo.

Nemški državni kanceler Michaelis namerava priti na Dunaj ter se posvetovati z avstrijskim cesarjem. Posvetovala se bosta, na kak način bi bilo mogoče skleniti mir.

Združene države so samo z Nemčijo v vojni in se stri njajo z ostalimi zavzeniki edino le v točki, ki se tiče — Nemčije. Združene države se ne brigajo za druge cilje, ki so jih nadeli zavezniki.

V diplomatičnih krogih prevladuje mnenje, da je Italija odločna nasprotnica separatnega miru med zavez-niki in Avstrijo.

Nek diplomat se je izrazil o tem:

— Italija na noben način ne bo sklenila separatnega miru z Avstrijo. Za Italijo sta mogoči samo dve poti: Če Avstrija preneha z vojno, mora v polni meri ugoditi vsem italjanskim zahtevam; če pa Avstrija tega ne stori, mora popustiti Italiji.

Zavezniki so napravili veliko napako, da delajo razliko med Avstrijo in Nemčijo. In to razliko je začela delati tudi — Amerika.

Italija je pa nasprotno prepričana, da med Avstrijo in Nemčijo ni nobene razlike.

V slučaju, da sklenijo zavezniki z Avstrijo separaten mir, bi Italija izgubila vse, kar je pridobila in za kar se bojuje.

Ako puste zavezniki Italijo na cedilu ter sklenejo z Avstrijo separaten mir, bi Italiji ne preostajalo drugega kot zvezati se z Nemčijo ter se boriti proti zaveznikom.

London, 1. avgusta. — Iz Curiha poročajo:

— Neko poluradno poročilo naznanja, da je avstrijski zunanji minister z veseljem čital izjavo angleškega blokadnega ministra, ki je rekel, da Anglija ne sme smatrati Avstrijo kot svojo sovražnico.

Iz tega je razvidno, da ni nikakih ovir, da bi se začela pogajanja med Anglijo in Avstrijo.

Isto poročilo omenja, da je grof Czernin pripravljen igrati ulogo posredovalca med Berlinom in Londonom.

Z ruskega bojišča.

Petrograd, 1. avgusta. — Vojni urad poroča o delni ruski ofenzivi v Galiciji, kjer so Rusi zavzeli nekaj ozemlja. Rusi pa so bili primorani umakniti se čez Zborč in so imeli težke izgube. Južno od Kimpolunga so se Rusi tudi umaknili blizu Negrey.

Južno od Brodyja so Nemci naskočili ruske postojanke ter zavzeli nekaj zakopov. Po vročih bojih so bili Nemci pregnani. V teh spopadih se je posebno odlikoval 419 polk.

Pri Husjatinnu so Nemci na več krajih poskušali prekoračiti reko Zborč, kar pa se jim ni posrečilo. Včeraj so Nemci, ki so bili v premoči, napadli Ruse med Zborčom in Dnjestrom v okrožju Zaluča in Germanovke. Rusi so se morali po hudih bojih na nekaterih krajih umakniti čez Zborč. Rusi so v teh bojih izgubili veliko častnikov.

Med Dnjestrom in Prutom so Nemci vprizorili mnogo napadov, ravno tako tudi na južnem bregu Dnjestra na poti proti Črnovicam. Potem ko so ruske čete odbile več napadov, so se morale umakniti vzhodno od Gement.

V Karpatih je prišlo do več spopadov pri Sipitulu in Nemci so bili vedno odbiti. Pri Braci pa so se Rusi nekoliko umaknili.

Na rumunskem bojišču so Nemci naskočili rumunske postojanke pri Negrey, jugozapadno od Kimpolunga. Rumuni so se morali nekoliko umakniti proti Vzhodu. Neko poročilo iz Jassy pravi, da so Nemci v dolini reke Putne od 24. do 28. julija izgubili 98 topov in 4.500 vojakov. — Rumuni so predrl fronto v razdalji 60 kilometrov 17 do 20 kilometrov globoko.

Pošiljatelj denarja.

Kakor že znano, ne sprejemamo več denarja za izplačila v Avstriji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izposlujemo izplačila vojnim ujetnikom in drugim v Rusiji, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki so zasedeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pisno vojnega ujetnika, ker nam s tem pomagate sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA, FRANK, BAKNER

28 Cortlandt Street, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK BARNES, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Birth and of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto vsake št. za Ameriko	Za celo leto za mesto New York	\$5.00
in Kanada	Za pol leta za mesto New York	8.00
Na pol leta	Za četrt leta za mesto New York	1.50
Na četrt leta	Za šest mesecev za celo leto	8.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno delo in priložnost.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Printed every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Do not send orders for copies of this paper to the publisher, but to the nearest news dealer or to the publisher, Frank Barnes, 82 Cortlandt St., New York City, N. Y.

Kako prihajojo na dan z zahtevami.

V newyorškem "Timesu" je izšel članek, v katerem se resno zahteva, da pripade Carigrad — Grški, to je — Grkom.

Pisatelj članka izjavlja, da pripada Carigrad Grški s političnega, zgodovinskega, trgovskega in zemljepisnega stališča. Svoja izvajanja utemeljuje na sledeči način:

— Zgodovinsko obstaja to mesto, ki je naravnost nezavzetno, iz bizantinskih poslopij, katera so prvotno ustanovili in razvili Grki. To mesto pa je bilo tudi skozi stoljetja turške vlade preplavljeno z grško krvjo.

V obsegu tega kratkega članka je nemogoče navesti celo zgodovino tega slavnega mesta, vendar pa zadostuje povedati, da je bil Carigrad pod grškimi cesarji branik krščanstva, dokler ni padel v roke Turkov leta 1453. A tudi po tem padcu je Carigrad še vedno izvajal svoj vpliv na bližnji iztočni svet, kajti bil je sedež grške kulture in vere.

Politično je Grška pravomočna lastnica Carigrada, kajti glavno prebivalstvo Carigrada tvorijo Grki. V Carigradu ni nikakih Rusov (!) in skoro vse postave in administrativni ustroj temelje na grških principih. Res je, da imajo zunanji konzulati pravico pravosodja nad podaniki tozadevnih dežel, a to se je uveljavilo le radi enostranosti in krivičnosti od strani turških sodnikov in uradnikov. Cela atmosfera Carigrada pa je prepojena z grškimi idejami.

Trgovsko in ekonomsko bi bilo najboljšje za naše zavzeznike in narode sploh, če bi se nahajal Carigrad v rokah kake majhne države kot je naprimer Grška, ne pa v rokah tako silne države kot je naprimer Rusija.

Vstop v Črno morje je le mogoč potom Dardanel in Bospora. Če bi se dalo torej Carigrad Grški pod pogojem, da ostanejo te vodne ceste proste, bi se ustvarilo stem razmere, ki bi bile lahko trajne. Če bi se pa poverilo veliki sili vlado nad Carigradom in nad to vodno potjo, bi dotična velika sila takoj zaprla dotična pota in nastali bi novi spori, nove vojne.

Vsled tega je naravnost v interesu celega demokratičnega sveta, da postane Carigrad last — Grške, ne pa — Rusije.

Nadalje Rusija ni zemljepisno usposobljena, da bi se polastila Carigrada. Ona bi s Carigradom ne osvojila ozemlja, ki bi se dotikal njenega prejšnjega. Osvojila bi si — kolonijo. Rusija pa ne more stopiti v zvezo s Carigradom potom Črnega morja, kajti njeno ozemlje je ločeno vsled Rumunske in Bolgarske.

Zemljepisni položaj Grške pa je čisto drugačen. Dežela, ki pride pri tem v poštev, meji naravnost na sedanje ozemlje Grške in prebivalstvo obstaja povečini iz Grkov. Zakaj bi se teh ljudi ne združilo z njih materinsko deželo, ko se vendar vrši celi sedanji boj za oproščanje zatiranih narodov?

Izvajanja, katera smo navedli v gorenjem, kažejo, kake nepričakovane zapreke bodo še nastale predno se bo končno uredilo najglavnejša vprašanja. Dosedaj se je le redkokedaj čulo o kakih aspiracijah Grške na Carigrad, kajti dežela je bila premalo uvaževana in upoštevana, da bi sploh prišla v poštev pri tako važni posesti kot je ravno Carigrad.

S strnoglavljenjem ruske avtokracije pa je dobilo celo vprašanje seveda čisto drugačno lice in kar si Grki miso upali zahtevati preje, zahtevajo sedaj. Njih zahteve pa so končno prav tako malo upravičene kot one Italijanov glede Male Azije, o katerih smo pred kratkim poročali.

Po svetu.

Češki poslanec Klofač se je v sprotne nameročnike in štiri tujih policistov podal v Nemško Brod k pogrebu svojega očeta.

Češki listi poročajo na podlagi uradnih podatkov, da je na Češkem 125,000 beguncev. Med temi je 73,000 Židov, 16,000 Poljakov, 10,000 Ukrajincev. Stroški njihove preskrbe znašajo mesečno šest milijonov kron.

V Berlinu so ustanovili mednarodno zračnoprometno delniško družbo "Bag", ki namerava za enkrat uvesti naslednje prometne črte: Hamburg — Berlin — Dunaj — Budimpešta — Carigrad — Strassburg — Karlsruhe — Stuttgart — Monakovo — Dunaj — Budimpešta — Carigrad. Pristajalci naj bi bila po 250 km vsakemu. Strokovnjaki so mnenja, da bi mogel zračni promet le tedaj tekmovali z železnico, ako bi znasla razdalja med pristajališči vsaj 500 km.

Češki Svaz (Zveza) v državnem zboru na Dunaju je prejel naslednjo buzojavko: Češki pisatelji zahtevajo, da g. poslanec dr. Bogomir Šmeral, predno odide na mednarodno konferenco, odloži podpredsedniško mesto Češkega Svaza in da ne nastopi kot govornik češke politike in češkega naroda. Nadalje pozivajo češko časopisje, da pravočasno obvesti javnost o naši zahtevi. Za češke pisatelje: Alojzij Jiranek, Jaroslav Kvapil.

Po statistiki, ki jo je izdal angleški statistični urad, je bilo leta 1901 na Angleškem 212 zdravnic, 149 zobnih zdravnic in 3 živinodravnic, 1219 pisateljev in častnikov, 3699 slikarjev, 171 učiteljev, 55,780 knjigovodnikov, 382 trgovskih potnikov, 36 vrtnarjev, 387 pisarniških uradnikov odvetniških, 265 železniških nadzornikov, 8 tramvajskih konduktorjev, 316 kovačev, 440 vlivarjev, 4 kotlarjev, 86 kotvarjev, 6 nožarjev, 1317 udarcev, 660 vovnic, 3 krovčev, 279 grobarjev, 54 dimnikarjev, 1 tlakarjev, 13 pastarjev, 3 mesarjev ter 13 konjeder.

Enotno mladinsko pravo namerava uvesti na Nemškem. Odhori mladinskih društev so si stavili nalogo, da zberu vse potrebne podatke in že tekom vojne ter za prehodno dobo ponudijo svojo pomoč vojakom in civilnim oblastem.

Češki "Vidensky (Dunajski) Denik" poroča: Odgovoril je ujez angleškega državnika, čevljar Lloyd, je umrl. Angleški listi so prinesli dolge članke povodom smrti ujeza Lloyda Georga, Roberta Lloyda, v mestu Erciceth v Walesu. Smrt starega Lloyda, ki je bil po poklicu čevljar, se smatra za velik, skoraj naroden dogodek, zakaj ministrski predsednik se ima, kakor sam trdi, največ zahaliti rajnemu ujezu, da se je povselp tako visoko. Ker je bil Lloyd George v prvih letih svojega življenja osirotel, ga je vzel brat njegove matere za svojega in sam skrbel za vagojo Lloyda Georga, sedanjega vodite-

**VARNA HRANA
ZA DECO ZA ČASA
HUDE VROČINE**

**EAGLE
BRAND
CONDENSED
MILK**

Deca ki so jih hrani iz steklenice morajo imeti vedno čisto hrano in enake kakovosti. Eagle Brand Condensed milk je čisto in najboljše kakovosti ter je bilo razbujeno kot hrana deca skozi 60 let.

Izrečite in polijte ta oglaš na Borden's Condensed Milk Co. New York, N. Y. in prebrali boste navodilo v slovenskem jeziku, kako rabiti.

Izavzeznikov. — A tudi francoski listi se spominjajo smrti Roberta Lloyda in pišejo o tem možu, da je bil rajni ujez Lloyda Georga velik prijatelj francoskega naroda. Zakaj nihče drugi ne goja preprosti čevljar je bil, ki je našel sedanjega ministrskega predsednika Lloyd Georga francoske in s tem položil temelj k sijajnemu angleško-francoskemu prijateljstvu, ki je ministrskemu predsedniku vteleseno.

Iz starega kraja.

Kranjski lovci na planoti Sedmih občin.

Iz vojnega tiskovnega stana se dne 24. junija poroča:

V velikih bojih na visoki planoti Sedmih občin, ki so se pričeli 10. jun. in še trajajo, vrši kranjski lovski bataljon št. 7 pod izbornim vodstvom svojega poveljnika v posnemanju vredni zvestobi in junaštvom svojo dolžnost. Kakor na ostali fronti, se je tudi na tem odseku 10. junija ob 5. uri zjutraj pričel bobneči ogenj. Jarki sami so bili obstrleljani s kalibri vseh vrst in z najtežjimi minami, kajti tu je hotel sovražnik na vsak način prodreti. Do 9. ure zvečer je divjal ta bobneči ogenj, ki je bil prekinjen le z odmorji, katere je sovražnik rabil za pripravo svojega pehotnega napada. Ali sunek je zadel v prazno. Italijani so se vrgli na neko našo izpostavljenost točko, koje 10. moč močna posadka se je že pol ure prej umaknila.

Ponoči in dopoldne je bilo nato nekoliko mirno; šele ob pol štirih popoldne so Italijani zopet resno poskusili, da bi se polastili postojanke, ki leži na južnem delu bataljonove fronte. Napad je bil z ročnimi granatami odbit. Temu sunku pa je kmalu sledil drugi in ob pol petih je izbruhnil pehotni napad na celi fronti. Točno se je pričel obrambni ogenj branilcev, tako močno in učinkovito, da so Italijani svoj napad najhitreje ustavili.

Dne 12. junija so šli Italijani v svoje izhodne postojanke nazaj in so pustili spredaj male oddelke, ki so se na nekaterih ugodnih krajih točkali zakopali. Dne 13. junija je delovanje njihove pehote popolnoma ponehalo, le tupatam so pošiljali svoje patrulje naprej in njih artilerija je zmerno streljala. S tem je bil prvi odsek obrambne bitke končan; končal se je s popolnim porazom Italijanov in ponosno so gledali sedmi lovci k sovražniku, ki je popolnoma izmučen in omajan ležal na tleh.

Mir do 18. junija. Zjutraj tega dne se zopet prične orkan italjanskega bobnečnega ognja in traja brez odmora 24 ur. Pa tudi ta trda živna preizkušnja ni mogla omajati vrlih lovecev in ko so Italijani nato pričeli s pehotnimi napadi, so morali spoznati, da odpora sila lovecev ni bila zlomljena.

Imenovanja pri južni železnici.

Za višjega revidenta sta imenovana naslednji revidenti Fr. Kocijančič, postajni načelnik v Postojni, ter revident Josip Gaberjevič v Krnjam.

Naslov višjega revidenta je dobil revident Ivan Manfreda v Ljubljani.

nem, Fran Prelec v Divači, Fran Končič v Divači, Gašper Dolenc v Mariboru, Ivan Maigaj v Trstu.

Za adjunkte so imenovani: Andrej Čerčič v Rakeku, Rudolf Pulko v Hrastniku, Adolf Šešerko v Lebringu, Anton Selan na Opčinah, Martin Rutter v St. Petru na Krasu, Rudolf Pliberšek v Mariboru, Miroslav Pivec v Trzinu, Josip Karis v Nabrežini, Jakob Bianchini v Trstu.

Definitivno so nastavljeni: pristojni asistent Bogomir Krapec v Spod. Dravogradu, Albin Weber v Slov. Bistrici, Alojzij Maier v Grobelnem, Adolf Jaklič v Tolbachu, Fr. Hrska v Grobelnem.

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni sedež v ELY, MINNESOTA.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 482 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikačji se uradni zadevi, kakor tudi denarne priloge, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebnosti ali neuradni pisma od strani članov se ne bodo ozirala.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici.

V blagajni ima nad \$200,000.00 (dvesto tisoč dolarjev).

Bolniških podpor, poškodnin, odpravnin in smrtnin je že izplačala nad \$1,220,000.00 (Miljon, dvesto dvajset tisoč dolarjev).

Jednota zavaruje za \$250.00, \$500.00, \$1,000.00 in \$1,500.00 smrtnine, ter po \$1.00 in \$2.00 dnevne bolniške podpore.

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen bolnik si je svest, da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih. Društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

Nekaj o združenju.

Ker nisem kak šestdesetlet ter bi se mogoče marsikomu zameril, če tudi sam ne bi vedel s kako besedo, ko pišem te vrstice, prosim najprej odpuščanja, ako bi se kdo počutil užaljenega. Nisem začel pisati v javnost z namenom, da bi koga žalil, oziroma kritiziral, pač pa sem se podal k pisanju iz tega razloga, ker je brat glavni tajnik SSPZ Avgust Avčin v glasilu "Glas Svobode" št. 50 posvaril šest društev SSPZ glede protestov in resolucij, kateri so bili namenjeni pripravljalnemu odboru za združenje, ter stvarno dokazuje, da s takimi dopisi se bolj škoduje združenju nego koristi.

Resnica je, da splošno glasovanje in zadnja konvencija je začela pot do združenja. Ker pa ni omenjeno v nobenem podpisu tega, hočem dati jaz malo podrobnosti, kako se je združenje zadržalo, to pa iz tega, ker sem vse zapisnike pregledal, in sicer SNPZ, SSPZ, SDPZ, SDPPD, ASBPD in Dr. sv. Barbare, katere organizacije so se bile izrekle za združenje. Pregledal sem tudi vse zapisnike skupnih seji pripravljalnega odbora. Torej moja želja je, da nekoliko razjasnim stvar, kakor se je začelo in kako gre sedaj združenju naprej. Torej, kaj je bil vzrok, da se nismo mogli združiti še do danes, naj sodo članstvo iz teh mojih skromnih vrstic, katere sem tukaj sestavil.

Da pride članstvo SSPZ in drugo prizadete organizacije za združenje na jasno, kje da je iskati vzrok, da se nismo združili in kot se je že trdilo, da je združenje vze s sledenja na znanje in potem naj sodi.

Leta 1912. se je sprožila tepa misel za združenje vseh slovenskih organizacij, ali pa vsaj napredno slovenskih organizacij v eno samo močno organizacijo. Ker je bila

zvišajo v višji oddelek, po starostni lestvici plačevali prav tako za zvišano posmrtnino od istega leta starosti, kot so pristopili prvič v jednoto. Člani, kateri so bili zavarovani pri več organizacijah, so videli priljubljenost ter so začeli popuščati neke organizacije in se višje zavarovati pri SNPZ. Tega pa jaz ne štejem v zlo članom SNPZ, ker gotovo vsak gre raje tam, kjer se mu vidi ceneje in dobi več za malo.

Kdor je nekoliko zasledoval vso stvar, je videl, da je SDPZ najboljše delovala za združenje, o čemur se še danes lahko prepričamo, da je resnica. Zadrje imenovana organizacija je sklicala izredno konvencijo leta 1915. po priporočilu pripravljalnega odbora. Pripravljalni odbor je tretjega meseca julija 1915 v Chicagu, Ill., predlagal vsem prizadetim organizacijam, da bi sklicale svojo konvencijo v Pittsburgh, Pa., meseca septembra 1915, in sicer isti čas, ko je imela SNPZ svoje zborovanje. Ko se je povrnili zastopniki SDPZ domov, je takoj rekel, naj se skliče sejo glavnega in pomožnega odbora, da bi se vse potrebno ukrenilo za prid izredne konvencije in v prilog združenja.

Glavni odborniki SDPZ so bili s predlogom pripravljalnega odbora odbora zadovoljni in so takoj sklenili, da se da članstvu na splošno glasovanje izredna konvencija. Predlog je bil sprejet in delegati. Ker je bilo pa sila malo časa, se je pisalo vsem organizacijam, katere so imele zborovanja leta 1915, naj delajo na to, da se vrši njih konvencija s SNPZ za eno v Pittsburghu, Pa. Obenem se je tudi apeliralo na SNPZ, da v slučaju potrebe tudi ona pre- stavi za en mesec ali več svojo konvencijo, da se da tudi drugim prizadetim organizacijam priložnost sklicati izredno konvencijo.

Zatem se uradniki združenih društev sv. Barbare več niso brigali za združenje. O drugih organizacijah se je pa poročalo, da ne morejo svojih konvencij niti za nas preložiti, drugi zopet, da ne morejo v tako kratkem času sklicati izredne konvencije. Torej le SDPZ in SDPPD sta bili pripravljene sklicati izredno konvencijo.

Kako sta bili ti dve organizaciji pripravljene, druge pa ne, mi je uganjka.

S skupno konvencijo leta 1915 ni bilo torej nič.

Meseca februarja 1916 se je pripravljali odbor ponovno sešel v Chicagu, Ill. Sklenil je zopet, da naj se vrše skupne konvencije v enem in istem mestu in istem času. Ker pa je takrat društvo sv. Barbare odpravljalo razpravo o združenju, ASBPD ni poslalo zastopnika, SNPZ ni bila baje voljna sklicati konvencije septembra 1916, so takorekoč ostale še tri organizacije, katere naj bi zborovale meseca septembra 1916.

Ko se je povrnili zastopniki SDPZ domov, je priporočal, naj se skliče seja glavnega in pomožnega odbora. Seja je bila takoj sklicana. Glavni in pomožni odbor SDPZ se je strinjal s predlogom pripravljalnega odbora, da naj bi se konvencije vršile v septembru 1916. Prišlo pa je neko razmotrivanje ter je bilvi tajnik SDPZ predlagal, da naj bi se predlog pripravljalnega odbora izpremenil v toliko, da bi se konvencija vršila mesto septembra v oktobru. Torej tudi to mi je uganjka. Odborniki so se s predlogom tajnika zadovoljili ter sklenili predlagati članstvu preložitev konvencije, če ugođe predlogu, da bi se konvencija vršila v oktobru, mesto septembra.

Na skupnem zborovanju je bilo sklenjeno, da ko se povrnejo zastopniki domov, naj vsak poroča svoji organizaciji (gl. odboru), kaj se je na seji sklenilo. Potem so si pisali tajniki teh organizacij, da naj bi se preložilo konvencijo na oktober. Glavni tajnik SDPPD je poročal, da ni mogoče preložiti konvencije, ker je samo še mesec dni časa pred njih konvencijo. Poročal pa je, da so pripravljeni poslati zastopnika na konvencijo. Brat tajnik SSPZ pa je poročal, da bo poročal takoj po redni seji glavnega odbora. Predsednik SSPZ je stanoval v Chicagu, Ill., in ni vedel, kaj se je

na seji pripravljalnega odbora sklenilo, zastopniki pa so rekli, da bodo takoj svojemu glavnemu odboru poročali izid seje.

Torej je jasno, da je SDPZ delovala za združenje vedno, kakor tudi sedaj deluje.

SDPZ in SDPPD sta se združili, sedaj se tudi kaže, da se bodo ti dve organizaciji združili s SNPZ. Torej, kakor že povedano, one organizacije bi lahko prenašale svoje konvencije kakor ver- rice svoje mladice, druge se pa ne morejo ganiti za las. Pri SSPZ se je trdilo še takrat, da ni zadostnega vzroka za mesec oktober. Ne vem pa, kaj se tam kdo bal mese- ca oktobra!

Oglejmo si "Prosveto" št. 155. t. 1, kako se tam deluje za združenje, za kar gre vsa čast zastopnikom, kakor tudi organizacijam. Upam pa, da bo tudi SSPZ sledila njim ter bo sedanji odbor deloval za združenje.

Pisalo se je že o nekem narodnem grehu, pa ne vem, kje prav- zaprav se je poročilo: ali se je v Conemaugh, Pa., ali pa v Chicagu, Ill.? O tem pa naj sodi član- stvo samo.

Toliko za prevdarek sobratom in sestrastim SSPZ.

John Pezdire,
tajnik društva št. 25 SSPZ

Dopis.

Denver, Colo.

V dolžnost si štejemo izpregovori- riti par besed o združenju vseh podpornih organizacij v eno celo- to. Po raznih člankih, ki so bili priobčeni v več slovenskih listih, sem prišel do zaključka, da smo do združenja še daleč, ako se bo mo pričakali po časopisih.

Po mojem mnenju bi prišli naj- prej do sporazuma na sledeči na- čin: Vse prizadete organizacije, oziroma glavni odbor bi morali dati na splošno glasovanje in ta- ko poizvedeti od vsakega posameznika potom splošnega glasova- nja njegovo mnenje. Ker vem iz lastne izkušnje, da brez mne- nja vsega članstva ne bomo prišli do nobenega zaključka po tem delovanju kot se sedaj deluje. Pač pa, kakor sem omenil, vsa dru- štva, katere so za združenje, naj- smo ali drugo stavi predlog za združenje in ako bo zadostno šte- vilo društev podpiralo, naj se po- tem da na splošno glasovanje. In po rezultata istega bomo takoj vedeli, pri čem da smo.

Že dovolj je bilo pisano glede združenja, toda do sedaj smo tam kot smo začeli. Prišlo sem imel čuti več posameznikov, ki so se izrazili: "Ah, kaj pa nam je po- treba združenja; saj naša jednota je bogata!" itd. Toda temu ni tako, dragi mi sobratje in sestre! Mi ne smemo gledati na to, kolika je svota v blagajni, mi mo- ramo temeljito prenehati, kakor je tudi članov in svota, za katero so zavarovani. Na primer: V or- ganizaciji je 12,000 članov, skup- na svota v blagajni je \$500,000; člani so zavarovani za \$1000 vsak; torej 500 članov v slučaju kake katastrofe naj se ponesreči, po- ravno pokrije omenjena svota.

Torej kaj pa z drugimi 11,500 člani? In ne samo to. Poglejmo malo naokrog, koliko se plača uradni- kom vseh organizacij, koliko sta- nejno potrebne tiskovine za vsako organizacijo posebej, nadalje za varovalniškim oddelkom posameznih držav, kjer posamezne organizacije poslujejo, kar bi, ako bi bili združeni, plačali samo eno svoto.

in dalje: ali nam je sploh zasiguran obstanek tudi v bodočnost? Po mojem mnenju je to jako pe- reče vprašanje. Ker, ako se en- krat konča sedanja svetovna voj- na, se bo dosti naših rojakov po- dalo v staro domovino, dočim no- vega prirastka ne moremo pričakovati iz domovine, ker akoravno bo še kateri prišel živ iz te borbe, ako bi ravno hotel, mu bo zabra- njeno zopet priti nazaj, in sicer vnel pomanjkanja delavskih mo- čij v stari domovini.

Zatorej moj nasvet je, da dru- štva vseh prizadetih organizacij to reč malo razmotrivajo na se- jah in od glavnega odbora zahtevajo splošno glasovanje. In po-

tem, ako se večina izreče za zdru- ženje, šele delovati, pod kakšnimi pogoji se bomo združili. Nikakor se pa ne strinjam, da bi se priklju- pili h kaki drugi organizaciji, pač pa sem za združenje z vsemi pod-pornimi organizacijami, katere so pri volji združiti se, in to potem, ko se izve mnenje vseh prizade-lih podpornih organizacij.

To so torej moji skromni na- sveti glede združenja.

In dalje, kaj pa s pravih JSKJ? Posamezni člani in članice jih še dosedaj niso dobili; kaj pa je ven- dar vzrok? Skoro bo leto pa za- zadnjem glavnem zborovanju, pravil pa še dosedaj ni. Svoječas- no sem prejel en iztis istih, so pa v več točkah pomanjkljiva. To- raj apeliram na gl. odbor, da raz- pošlje pravila v najkrajšem času, ker med članstvom vlada splošna nezadovoljenost. Pred nedavnim časom sem nekega člana na nekaj opozoril, pa mi je odgovoril: Jaz se držim starih pravil, ker novih nimam. Seveda sem mu dopove- dal, toda on me je kritiziral, za- kaj da se še jaz ne pritožim na gl. urad, kje da so pravila in zakaj še niso prišla. Torej gospodarski odbor še enkrat opozorim na to.

K sklepu vas, cenjeni mi sobra- tje in sestre, še enkrat poziv- ljam, delujmo za združenje, da se čim prej uresniči.

S sobratiskim pozdravom
Frank Škrabec.

Naznanila.

Društvo sv. Jurja št. 111 JSKJ v Leadville, Colo., je na zadnji mesečni seji sklenilo, da mora vsak član plačati mesečni ases- ment v tem času, dokler bo v tej okolici stavka. Opozarjam, da se bolj vdeležijo mesečnih sej, da ne bo kakšnega izgovarjanja, da član ni vedel to ali ono. Kdor ne plača vsak mesec svojega ases- menta, bo v tem času suspendi- ran.

Pozdravljam vse člane in čla- nice JSKJ.

John Hren, tajnik.

Vljudo vabim vse člane, kate- ri stanejo v Sheboyganu, Wis., in spadajo k društvu sv. Janeza Krstnika št. 62 JSKJ, da se vde- leže seje 19. avgusta, da se vam bodo razdelila jednotina pravila.

Tudi vam naznanjam, da, če hoče kateri svojega otroka zava- rovati za smrtninski sklad, plača za pristopnino 25¢ in mesečnino 15¢, skupaj 40¢ in potem vsak mesec 15¢. To je dobra stvar za vsakega otroka, ker je zavarovan proti smrti.

Tudi vam je znano, da pobiram za dnevniki in naše glasilo "Glas Naroda". Lahko bi nekoliko po- mogli naši blagajni za pokritje stroškov, ker vsak dolar prinese 25¢ v blagajno. Zatorej, sobratje, pojditte mi na roko in delujte v korist vaši blagajni, da bi prišlo kaj več teh odstotkov; prejšnje leto je prišlo \$3.67, želimo, da bi dobil letos še več. In tudi prosim, da, kdor plača za dnevnik, naj pove, do kdaj ima plačano in naj zahteva potrdilo.

Tudi vas še enkrat opozarjam, da bolj redno plačujete svoje me- sečne prispevke; kdor ne plača, razen bolnika ali opravičenja, se suspendira.

Z bratskim pozdravom vsemu članstvu JSKJ.

Anton Ile, tajnik.

Velik požar v Podgorici.

Požar je uničil den 26. junija vasa Podgorico v Dobropoljah. O- stalno je samo par bolj oddaljenih kozelecev in štiri hiše. Sicer je uni- čena cela vasa, kolikor se je dalo skupaj. Pogorelo je 15 posestni- kov, skoraj vsi popolnoma. V sil- ni suši ter valed pomanjkanja vo- de se je rešila komaj živina, dru- go je postalo žrtv plamer. Ki je v dobri pol uri ožbel vso vas. Tudi nekaj prašičev je zgorelo. Reveži so brez strehe, brez živeža in brez denarja. Samopomoč je v teh težkih časih nemogoča.

BOJANI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLO- VENSKE DNEVNIK V ZDA. DRU- ŠTVA.

Prehodna doba.

Ljubljanski "Slovenec" z dne 27. junija piše:

Nova vlada je uradna vlada in ima v prvi vrsti nalog, da si za- gotovi dovoljenje državnih po- trebščin v parlamentu. To svojo nalogo bo lahko izvedla, ker so vse stranke izjavile, da hočejo dati državi, kar je državnega. Tudi zakon o podaljšanju manda- tov ne bo naletel na odpor, ker bodo poslanci ta zakon sklenili že v lastnem interesu, če se že ne marajo ozirati na potrebo, da pa- lament obstoji še nadalje. Te stvari torej ne bodo posebno težke.

Nekoliko krhki se pa utegne stvar pri sklepanju gospodarskih pogodb z Ogrsko in z Nemčijo. Gospodarske pogodbe dandanes niso več privatna zadeva tistih uradov in uradniških vlad, am- pak so stvar državnih zborov za- to, ker je gospodarska politika tako tesno spojena z ostalimi po- litičnimi vprašanji, da se obojini- da ne več ločevati. Zato se nam ne zdi preveč verjetno, da bi se ta vprašanja pod prehodno vlado že rešila, ampak mislimo, da bo prehodna vlada rešitev gospodar- skih pogodb samo pripravljala in končno rešitev prepustila raje o- betanemu velikemu ministrstvu. Če bi se pa končna rešitev teh vprašanj odgodila raje do mirov- nega sklepa, bi bilo po naših mi- slih še najboljše.

Svoj uradniški značaj bo pa nova vlada morala opustiti pri pri- pripravi za sestavo novega ve- likega ministrstva. Tu bo treba pokazati barvo, drugače ne bo šlo. Ali se bo odločilo za nadalje- vanje sedanjega vladnega siste- ma pod nemškimi vodstvom, ali se bo udala docela upravičenim za- htevam slovenskih strank? To bo kritična točka tudi za novo vlado.

Poglejmo stvar, kakor stoji. Proračunska debata je pokazala, da je pet manj kakor deset; če ostanejo slovenske stranke slo- že, potem bo to dejstvo veljalo še dalje, kljub koncentracijskim pri- zadevanjem in naporom Nemcev. Mi o slogi ne dvomimo, vsaj bi poslance, ki bi kršili danes bolj nego kdaj potrebno slogo, ne po- vzdignil preveč svojega ugleda med volilci.

Na hud odpor bodo pa sloven- ske stranke naletele. O tem si ne delamo nobenih ilucij. Vsakemu zmanjšanju predprave — in sa- mo za to gre, ne za prikrasjanje pravice — se bodo nemške stranke upirale z vso silo. To je nekaj po- polnoma naravnega, da nihče ne čuti rad, če mu izdrzne gospod- stvo iz rok. Dalje nemške stranke ne bodo ostale same, ampak imele bodo močno moralno oporo v Bu- dimpešti in pa med Nemci.

Ogri se bodo gotovo potrudili, da podpro nemške stranke kar najkrepkeje. Od žitja ali nežitja nemških strank v tostranski dr- žavni polovici je več ali manj od- visna tudi premoč madjarstva na- omi strani Litve. Sicer se nam o- beta na Ogrskem splošna volina pravica in demokratiziranje de- žele. Toda na te obljube ne damo veliko. Ogrski grof je in ostane ogrski grof in tudi grof Eszter- hazy je govoril nekaj o "madjar- ski demokraciji". Kakšna demo- kracija bo to, si lahko mislimo.

Sklenili bodo pač kakšen zakon, katerega bodo imenovali demo- kratičnega, ampak koliko bo res demokracije v njem, to je pa dru- ga. Zato bodo naše nemške stranke v Avstriji tudi še nadalje v gospodujoči ogrski stranki svoje verne zavzemke.

Da zasledujejo v Nemčiji raz- voj dogodkov v Avstriji zelo paz-ljivo, smo že večkrat poudarjali. Tudi to je naravno, vsaj si noben pameten človek ne more prikri- vati morebitnih posledic za bodo- čo nvanjo politiko monarhije, če dobimo v jeseni vlado, v kateri bi prevladoval slovenski element. Iz tega spoznanja izvirajo tudi na- sveti nemških listov avstrijski vladi, naj raje tak parlament raz- čene, kakor da ga pusti zborovati naprej. Kako je pisala "Frank- furter Zeitung", smo že poročali. V istem tonu piše tudi "Hambur- ger Fremdenblatt" od 22. junija: "Bati se je, da utegne kaka do-

ročja vlada slovenskim strankam pokajati obžalovanja vredno naklonjenost. Zato morajo nemške stranke vse poskusiti, da prepre- čajo uresničenje načrta za koalici-jsko ministristvo!"

Priprave za koalicijsko mini- strstvo, če ga bomo doživeli, bodo torej za prehodno vlado trd oreh in ne verjamemo, da bi se dalo mnogo doseči s pogajanjem. V po- litički odločaje včasih tudi moč. Slovenske stranke imajo na svoji strani dvoje: moč in pravico. Ker bodo nemške stranke težko do- stopne za pravico, zato bo odloče- vala politična moč in veljava ter prehodna doba bo postajala toli- ko zanimivejša, kolikor bolj se bo blizala svojemu koncu.

Kmetijstvo v vojni.

Predsednik vseh avstrijskih kmetijskih drušb so imeli v polje- delskem ministristvu posvet, v ka- terem so naznanili voditelju po- ljedelskega ministristva dr. Seid- lerja svoje želje. O cenah polje- delskih pridelkov je poročal baron Ehrenfels, ki je s številkami do- kazoval koliko je Avstrija na slab-šem v primeri z Ogrsko, ki razme- roma manj daje za vojaštvo in za civilno prebivalstvo, pa dobiva ne- primerno višje cene. Zahteva, da se Ogrska pri vojnih dajatah ena-ko pritegne kakor Avstrija in da se cene izenačijo.

Dr. Lampe je poročal o položaju kmetijstva in o centralah. Zavra- čal je neopravičene napade na kmečki stan, popisoval težavo kmečkega dela v vojnem času in dejal, da se naj pripajo letos vsi sloji na slabo letino, ki nam grozi vsled suše. Na kmetih se je pobra- lo toliko živil, da imamo že poma- njkanje v kmečkih občinah. Tudi za prehrano kmetov ob najhujšem delu je treba skrbeti. Poljedelsko ministristvo naj vpliva na vojno upravo, da se bo skrbno in štedlji-vo ravnovalo z rekviriranim senom, ker letos ga bo manjkalo; dalje naj vpliva na pravosodno minist-ristvo zaradi hudih kazni, s katerimi se preganjajo kmetovalci, s kazni- mi, ki niso v nikaki primeri z oni- mi, ki jih dobivajo bogati navija- ci cen v drugih stanovih; naj vpli- va tudi na finančno upravo, da se dohodki in kmetijstvo preveč ne obdavčijo, kajti upoštevati treba, da denar ne pomeni dandanes pri kmetiji zvišanja premoženja in se le veselje do pridelovanja s takim obdavčenjem izpodkopa, vsled česar trpi splošna prehrana. Napa-ka v uradu za prehrano je, da se skrbi le za zaseganje živil, a nič za ohranitev in pomnožitev proiz- vajanja, kar je glavna stvar. Zato kmetovalci obžalujejo, da so se vse te agende vzele poljedelskemu ministristvu, potem pa c. kr. uradu za prehrano, v katerem imajo za- stopniki poljedelstva najmanj be- sede.

Dr. Lampe je nato ostro kritizi- ral razne vojnogospodarske cen- trale, ki so se v naglici naredbenim potom zabile kakor klin med pro- ducenta in konzumenta. Prišel je čas, da se te centrale polagoma preosnujejo v tem smislu, da se postavijo na edino pravo združno podlago in zvežejo organizirano kmetijstvo z organizacijami kon- zumentov. Tuji elementi morajo vrn. Vse te centrale morajo z vse- mi svojimi prebitki preiti v last kmečkega združenstva. Sedaj je pač preobilica denarja v denarnih zavodih. A ko se vrnejo gospodarji iz vojske in bodo začeli na novo urejevati svoje gospodarstvo, bo združništvo denarja zmanjkalo, in velika nevarnost obstoji, da ne pride poljedelstvo v enako odvis- nost od odušerških velebank, kakor je prišla vsa industrija. Zato se naj že sedaj snujejo na narodni podla- ži združne banke, ki se zvežejo v državni centrali, tako da poježe ves kmetijski kredit skozi lastno orga- nizacijo. Hkrati pa treba skrbeti za dober pouk v kmetijstvu, ki se mora začeti v ljudski šoli. V te na- mene morata delovati država in avtonomna uprava.

Za japonsko mornarico.

Japonski mornariški odelek bo, kakor se poroča iz Stockholma, zahteval od parlamenta 250 mili- jonov kredita.

Odstavljeni vladarji.

Zgodovina narodov je polna kraljev, ki so se odpovedali prestolu in sedanja vojna je še povečala njih vrste. Par nesrečnim vladarjem, ki so izgubili svoje prestole, se je dovolilo preživeti zadnja leta mirno v svoji lastni deželi. Veliko pa se jih je vrglo v ječe ali pa so zblazneli, dočim so poiskali drugi pribežališča v Angliji in Ameriki.

Dva nekdanja vladarja pa sta našla varnost celo pod ponižnim imenom Smitha.

O Nikolaju II., ki je bil do pred kratkim samodržec in car vseh Rusov, se poroča, da je ostalo v njegovi posesti le 900.000 rubljev in to od premoženja, katero se je cenilo, da prekaša ono Rockefellerjev, Kruppov ali Rothschildov.

Prejšnji ruski car nudi najlepšo primero kako opoteča je sreča pri kraljih...

Skoro vsi rudniki Sibirijske so bili osebna last carja. Lastoval je v svojem lastnem imenu 150.000.000 akrov zemlje, na katerih je bilo vse polno rudnikov, lesa in poslopij. Poleg tega pa je še vlek velikanško plačo, s katero se je vzdrževal njegove palače in dvorni personal.

Zadnji kralj, ki je odstopil, namreč grški Konstantin, ni imel sicer tako velikanskih posestev, a vendar dosti, da je dobro živel. To se bo seveda v bodočnosti precej izpremenilo.

Kot v slučaju carja se tudi v onem grškega kralja dosedaj še ni ničesar oficijelno obvestilo glede bodočih dovolil, kajti prejšnji grški kralj se mudi sedaj v Švici.

Nikola Petrovič, stari črnogorski vladar, je nadaljni vladar, ki je pred kratkim izgubil svojo krono, dasi ravno morda le začasno. Vzel je v najem vilo v okolici Pariza, kjer živi s svojo hčerko, princesinjo Ksenijo. Ker pa se je o Nikoli sumilo, da je izdal svojo deželo, se nahaja ta kralj pod strogim nadzorstvom pariške policije, dasi ravno uživa osebno prostost ter se sme gibati po svoji lastni volji.

Njegov kabinetni minister, ki ga je spremljal pri njegovem odhodu iz domače dežele, katero so centralni zavezniki zavojevali, ga je zapustil. On pa kljub temu ni sam, kajti vzel je s seboj svojo celo družino izvzemši princa Mirka, katerega se je imenovalo kot avstro-ogrškega kandidata na jugoslovanski prestol, ki pa naj bi bila le vazalna država Nemčije in Avstrije.

Kralj Nikola Petrovič-Njeguš je velik prijatelj poklerja in glasom poročil iz Pariza se vedno zabava s to igro, kadar ni zaposlen z državnimi opravki. On je oče italijanske kraljice in ena njegovih ostalih hčera je prejšnja ruska velika kneginja.

Malo se je slišalo v zadnjem času o rumunskem kralju Ferdinandu, ki je žrtvoval svoja velika posestva v Avstriji, ko je stopil na stran zaveznikov. Njegov brat Viljem, petnajst mesecev starejši, ki je bil sam rumunski prestolonaslednik, dokler se ni leta 1886 odpovedal vsem pravicam, ni sedaj le izgnan Ferdinand in družine, temveč se tudi pričel sam nazivljati kraljem.

Glede financ je Ferdinand v velikih zadregah in komaj je vrjetno, da bi sploh kedaj dobil nazaj svoja posestva v Avstriji in Ogrski. Starejši brat Viljem ima dva sinova, ki sta oba generala in nemški armadi in njegova hči iz prvega zakona je poročena z Manuelom II., izgnanim portugalskim kraljem.

Srbski kralj Peter ima prednost, da je drugi kralj, ki je izgubil svojo krono v sedanje vojne. Njegova žalost pa je bila morda večja kot ona kateregakoli drugega vladarja, katerega je zadela slična usoda.

Peter se je namreč skozi celo svoje življenje boril za to, da zasede prestol. Njegovega prvega zločina — umora princa Obrenovića, se pravzaprav ni nikdar pozabilo. — Petra pa se ni nikdar sprejelo v vrste evropskih kraljev, kajti njegov zadnji korak, potem katerega je došel na prestol, je bil zpet umor in sicer oni kralja Aleksandra in kraljice Dage. Žalostni mali starec je nekoč v napadu slabe volje izjavil:

— Danes moram biti zelo bolan, kajti ne ljubi se mi niti biti kralj!

Ko so ga spodili iz Srbije, je odšel v Atene. Sedaj pa je našel pribežališče na grškem otoku Evbeji v Egejskem morju. Star je sedaj 72 let ter preživlja svoj čas z jahanjem, čitanjem in premišljevanjem o minljivosti vse posvetne slave.

“Kralj iz Hedže”, prejšnji šefir iz Meke, je nadaljni vladar, katerega se je pred kratkim oropalo prestola. Vse pa kaže, da bo prišel zopet na površje, kajti zavezniške vlade so priznale vlado, katero je ustanovil.

Še predno je prišla sedanja velika vojna, se je od časa do časa vedno zrušil kak prestolček. To se je naprimer zgodilo s princesinjo Kiakilani, udovo po kralju Kalaku na Sandwich-otokih. Ko je prenehala biti kraljica, je pričela potovati po svetu, kajti njene finance so ji dovoljevale ta šport.

V New Yorku je vzbujala pred par leti precej pozornosti, kajti je redno dajala natakarkjem v gostilnah napitnino po 500 dolarjev. Njen stalni dom je v Parizu.

Najbolj nesrečni izmed kraljev, ki so se odpovedali prestolu, je bil blazni kralj Oton iz Bavarske, katerega se je leta 1913 odstavilo po vladi 23 let. Oton je sledil svojemu bratu, ki se je utopil sam v Starnberg jezeru dne 13. junija 1886.

Nadaljni raz-vladar, kojega duh je omračen, je majhen nervozni jetnik nekje v centralni Turčiji — Abdul Hamid II., nekoč sultan Turčije in znan po svojih grozovitostih za časa masakrov v Armeniji. Odstavilo se ga je leta 1909.

Manuel II. Portugalski je sedaj le še Manuel Braganza. Po svojem begu iz dežele je najel v Angliji neko vilo, ki tvori sedaj celo posestvo moža, ki je bil nekoč gospodar kraljevine. Manuel ima le malo svojega lastnega premoženja in portugalska vlada mu daje letno plačo. V

zadnjih letih je živel zelo mirno ter se poroča, da se je izuril v nekem rokodelstvu.

Napoleon III. in njegova krasna žena, cesarica Evgenija, sta tudi poiskala v Angliji zavetja.

Ko je umrl Napoleon III. vsled strtega sreča v Chiselhurst, sta se preselila bivša cesarica in princ Napoleon na grad Egypt na otoku Wight. Šest let pozneje je padel ta cesarski princ v boju s Zulufakri v južni Afriki in nesrečna Evgenija se je naselila v Farnborough v Angliji.

Preteklega maja je bila cesarica Evgenija stara 92 let. Izpremenila je svoje palače v Farnborough v bolnico za ranjene angleške častnike ter posvetila veliko svojega časa preskrbi ranjencev s francoskih bojišč.

Odkar je izbruhnila vojna, je opustila svoje običajne obiske v Franciji ter preživi večji del zime v svoji vili pri Cap Martin na Rivijeri. Pri potovanjih na Rivijero preživi dva tedna v Parizu, kjer pač obuja spomine na svojo prejšnjo slavo. Z oken hotela Continental pa lahko gleda na vrtove Tuileries, kjer se je nekoč igralo njeno dete.

Splošno znano je, da je bil Louis Philippe, poznejši francoski kralj, učitelj na neki šoli v Švici v času, ko se je mudil v pregnanstvu radi tega, ker se je vdeležil zarote proti francoski republiki leta 1793. Tri leta pozneje so se mu pridružili tudi njegova mati in bratje, ki so bili zaprti v Parizu za časa terorja.

Skupaj so odpotovali v Združene države ter se nastanili v Philadelphiji v neki stari hiši. Skozi dve leti so potovali po krajih Nove Anglije ter dolinah reke Mississippija. Izgnani kralj se je na to sprijaznil s Ludovikom XVIII. ter živel s svojimi brati v bližini Londona. Leta 1807. je odšel na Sicilijo ter ostal tam toliko časa, dokler se ni Napoleon odpovedal prestolu. Nato ga je imenoval Ludovik XVIII. generalnim polkovnikom huzarjev ter mu vrnil posestva v provinci Orleans.

To ga je napravilo izvanredno bogatim in postal je regent za Karola V., katerega se je odstavilo. Ludovik Filip je postal nato kralj “po božji milosti in volji naroda.” Njegova zveza z vladajočo špansko hišo pa je povzročila njegov padec in moral je bežati s svojo ženo v Honfleur. Tam je našel zavetje v neki vrtnarski hišici.

“Mr. in Mrs. Smith” sta bili propadel parček brez vsake lastnine razven obleke, ki sta jo nosila na telesu, ko ju je angleški konzul utihotapil v New Haven. Mr. in Mrs. Smith sta bila nekoč kralj Ludovik Filip in njegova kraljica. Angleška kraljica Viktorija se ju je usmilišla ter jima dala na razpolago grad, kjer sta se nato nastanila kot grof in grofica Neuilly.

Prince Jaime ali “Don Jaime” je sicer po svojem poklicu le knjigovodja, a še vedno čaka na čas, ko bo postal francoski kralj “po božji volji in milosti naroda”. On je James III. burbonske linije ter v sorodu s španskim kraljem Alfonzom. Ta žlahta bi mu lahko veliko pomagala, če bi si sam ne domišljal, da je njegovo pravo mesto na španskem prestolu. Njegov stari oče je namreč sedel na španskem prestolu, dokler ga ni odstranila novejša črta burbonske družine.

Prav edina med vsemi, ki so se kedaj odpovedali prestolu, je bila kraljica Kristina iz Švedske, ki je bila hči Gustava Adolfa.

Kraljica, ki je bila znana kot blazna, je prišla do vlade v svojem osemnajstem letu. Sprva je kazala precej zmožnosti, a bila je predvsem zelo trmoglava ter se

ni hotela ukloniti nasvetom svojih ministrov in svetnikov. Ko so jo hoteli prisiliti, da se poroči s svojim nečakom, je to odklonila ter se odpovedala prestolu v njegov prid. Zapustila je Stockholm v moški obleki ter živela kot možki v različnih glavnih mestih Evrope, dokler ni bilo porabljeno celo njeno premoženje.

Ob različnih prilikah je zopet skušala priti na prestol, a ni nikdar dosegla svojega cilja. Leta 1669 je umrla v Rimu, izgubljena in stara, revica brez vsakega vinarja v svojem žepu.

Karol I. rimski cesar in španski kralj, je preživel svoja zadnja leta na nekem posestvu v Estramaduri, potem ko se je odpovedal prestolu v prid Ferdinanda. Tam je diktiral svoje spomine, se pečal z gojenjem cvetlic ter si priredil celo majhno menezarijo.

Avstrijski cesar Ferdinand, ki se je odpovedal prestolu v prid pokojnega cesarja Franca Jožefa, je preživel svoje zadnje dni na nekem posestvu v bližini Olomuca.

Filip V., ustanovitelj burbonske dinastije, se je odpovedal prestolu v prilog svojemu sinu Ludoviku XV., ki pa je umrl par mesecev pozneje. Filip se je zatem zopet polastil vlade, ter bi se tudi pozneje odpovedal prestolu, če bi ga ne zdrževala njegova žena, ki ga je imela pod strogim nadzorstvom do njegove smrti.

Švedskega kralja, ki je odklonil roko ruske velike kneginje Aleksandre, unukinje Katerine II., je bil vržen s prestola. Prevredli so ga s celo družino vred v Nemčijo.

Bil je to Gustav IV., ki se je pozneje preselil v Švico, kjer je umrl pozabljen od vseh in v veliki potrebi. Njegovo truplo pa so kljub temu prevedli na Švedsko in ga pokopali.

Izmed vseh prognanih monarhov pa je trpel najbolj Napoleon I., ki je bil interniran in umrl na veliki samotni skali sv. Helene v južnem Atlantskem oceanu.

000

DOMOVINA ŽELEZNINARSKÉ TEHNIKE.

Mnenja glede domovine železninarske tehnike kulturnih narodov so bila dosedaj precej deljena. Večina učenjakov je na podlagi izkopnih domnevala, da je iskati domovino te tehnike v deželah južno od Kaspijskega morja, kjer je zemlja bogata na različnih rudah in kjer se je najbrž že v pradavnih časih poznalo umetnost kako pridobivati čisto kovino iz rude. To mnenje pa se je precej omajalo vsled izvajanja znanega etnologa, profesorja Lušana, ki poroča glede tega vprašanja v nekem berlinskem strokovnem listu. Glasom naziranja Lušana je smatrali Afriko za domovino naše sedanje železninarske tehnike. Pri tem pridejo prav posebno v poštev dežele, bogate na železni rudi, ki se nahajajo v okolici velikih jezer, kamor so segale glasom sporočil trgovske in kulturne zveze starih Egipčanov. Iz različnih najdb in slik na egipčanskih stavbinskih spomenikih je razvidno, da je bilo v Egiptu znano železo že v prvem tisočletju pred Kristom in da se ga je splošno uporabljalo v tehniki. V prednji Aziji, v Asiriji, Babiloniji pa ne najdemo železa pred letom 1000 pred Kr. Slavne železne najdbe, kaere se je našlo v kraljevski palači v Korbabadu, ne datirajo preje kot iz leta 700 pred Kr. Vsed tega je jasno, da je Afrika, katero se je dosedaj vedno smatralo za Pepelico med deželami, veliko pripomogla k razvoju kulture ter tvorila pri tem aktiven del.

V dokaz za to navaja Lušan primere iz sedanjega časa, ko se vrši to tehniko še vedno na isti primitivni način kot se jo je vršilo pred tisočletji.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA “GLAS NARODA”
NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

PROŠNJA.

Muskegon Heights, Mich.,
24. julija 1917.

Podpisani se obračamo na milosrdne rojake s prošnjo, da bi po svojih močeh pomagali nesrečnemu rojaku Johnu Šnajderju. Ne bi prosili, toda tukaj vidimo, da je res revščina in si sam ne more pomagati. Tudi žena je bolna in nesposobna za delo. Ravno tako tudi otroci ne morejo delati. Nas je malo, da bi mogli pomagati revni družini.

Spodaj navajamo tudi zdravniško izpričevalo ter izjavo javnega notarja.

Darovi se naj blagovolijo poslati na naslov:

John Šnajder,
Box 13, Muskegon Heights, Mich.
John Fifolt,
Mat. Prudič,
Albin Kruh.

Zdravniško izpričevalo.
Muskegon Heights, Mich.,
16. julija 1917.

Danes sem preiskal Mr. John Schneiderja in sem našel, da je popolnoma nezmožen za delo. Star je 69 let, na levo oko popolnoma slep, pogled desnega očesa je pa zelo reven. Obe nogi sta od ozebljin tako zelo pohabljeni, da je hoja nemogoča.

Pitt S. Wilson, M. D.
T. J. Wilson, M. D.

Priče:
John Fifolt, Mat. Prudič,
Albin Kruh.

Izjava javnega notarja.
Država Michigan,
okraj Muskegon, S. S.:

Jaz Mary L. Nix, javni notar v in za imenovani okraj Muskegon, s tem potrjujem, da sta dr. Pitt S. Wilson in dr. T. J. Wilson zdravnika in stanujeta v Muskegon okraju ter imata uradno dovoljenje izvrševati svojo službo.

Mary L. Nix.
(2x 30-7&2-8)

14 tisoč bančnih uradnikov na bojišču.

Berlin, Nemčija, 31. julija. — Pri letnem zborovanju nemških bančnih uradnikov v Magdeburgu se je dognalo, da se nahaja 14 tisoč nemških bančnih uradnikov na fronti

Pri spahnenju in zdrobljenju

vdržite takoj s Dr. Richter-jevem

PAIN-EXPELLER

Vrabi že 50 let pri slovenskih družinah in priljubljen kot domače sredstvo.

Jedino pravi s varstveno znamko sidra.

35 in 65c v lekarnah in zdravstvenih od.

P. AD. RICHTER & CO.

74-80 Washington Street. New York, N. Y.

Važno za vsakega.

KADAR želite izvediti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev ali znancev, **KADAR** želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinstvu itd.

KADAR želite prodati posestvo, farmo, lote, hišo, pohištvo, trgovino itd. **KADAR** želite dobiti delo za sebe ali svojega prijatelja ali znanca,

KADAR želite objaviti krst, ženitve, žalostinko itd. **KADAR** želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ “GLAS NARODA”

“GLAS NARODA” dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasici v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

“GLAS NARODA” je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

“GLAS NARODA” je razposlan na leto v štirih in pol milijona (4,500.000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

CENE F^o SLEDEČE:

• Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00	Enkratno iskanje dela stane \$0.30
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane \$1.00	Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00	Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih. Naročilom je poslani vselej tudi denar.

NASLOVITE NA:

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vspevsod dovolj.

Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Finski governer.

Petrograd, Rusija, 31. julija. — Mihael Stakovič, ki je 26. julija resigniral kot finski governer, se je vrnil v Helsingfors in je zopet prevzel uradne posle.

Angleški rudniki.

Washington, D. C., 31. julija. — Z Londona se poroča, da je munijski minister zaplenil vse železne rudnike v okrajih Cumberland in Lancashire.

Nemčija bo plačala.

Curih, Švica, 31. julija. — Nemčija je obvestilo Turčijo in Bolgarijo, da bo Nemčija prevzela vse stroške, katere bodeta imeli obe deželi v letih 1917 in 1918.

Atentat na Roota.

Tokio, Japonsko, 31. ulija. — Blizu postaje Viatka v Sibiriji so anarhisti poskušali zažgati ali pa vreči s tira vlak, na katerem se je vozil načelnik ameriške komisije v Rusiji Elihu Root in njegovi tovariši.

Zločinci so zažgali most, čez katerega se je imel peljati vlak. Strojevodja pa je to zapazil in vsavil vlak, ki je imel 30 ur zamude, ker so morali postaviti nov most.

Dve italijanski ladji potopljeni.

“Imparcial” poroča: — Podmorski čolni so potopili blizu Tanagra italijanski parnik “Italia” (5500 ton), ki je vozil železo in premog iz Anglije v Tarent. Parnik “William” (8000 ton, ki je vozil premog iz Cardiffa v Genova, se potopil blizu Alicante.

46 mostov so napravili preko Ysora.

London, Anglija, 31. julija. — Reuterjevo poročilo, ki opisuje zmagovito angleško prodiranje pravi, da so Ysora na več mestih prekorčali.

Ena sama divizija je postavila v enem dnevu v budem sovražnem ozračju 17 mostov, Francozi pa 27.

